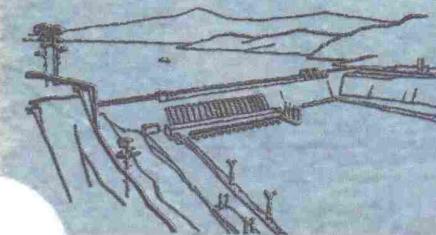

Pupil's Home

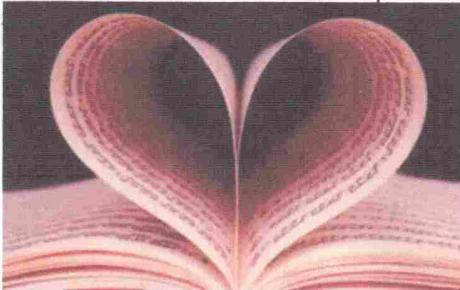
гімназія 107

Февраль-Март 2013

Re, non verbis
(Лат. Делом, не словами)

№ 4 (48)

Фестиваль В Кингисеппе!

Спасибо, что конца урокам нет...

Школа молодого журналіста

Мне нравится, что...

НЕМНОГО СВЕЖЕСТИ

Закінчивши курси в Школі молодого журналіста, хотіла б поділітися своїми враженнями та трішки розповісти про цей заклад. Це унікальна творча лабораторія, що дозволяє стати в майбутньому професійним журналістом, де можна максимально підготуватися до введення в цю професію. У нас була можливість познайомитися з основами журналістики, прийняти участь у виробництві газетних матеріалів, отримати досвід практичної діяльності в професійному середовищі. Знання, що набувають у ШМЖ, виявляються українськими.

Заняття проводилися по курсах: «Тележурналістика», «Радіожурналістика», «Журналістика і кінематограф»,

«Арт-журналістіка» і цілому ряду інших актуальних і

Вновь и вновь мы забываем про то как по настоящему нужно жить. Каждый день все ходят не обращая внимания на то что очень красивое, куда стоит пойти. Но люди не осознают этого. День за днём все повторяется. Если так будет продолжаться мы просто станем роботами которые будут каждый день делать одно и тоже. Не будет веселья и всего того что было раньше. Перестанут все путешествовать потому что в голове у них будет забита только работа. Возьмите себя в руки. Бросте работу и уйдите куда то со своими друзьями и родными подальше от всех людей-зомби которые не осознают смысла жизни. Там вы сможете хорошо отдохнуть. Это вам мой совет. Прикратите делать одно и тоже. Зделайте то что никогда никому не забудется. Что то на то что обратят все внимание. Вот как нужно жить. Совершать поступки. Идите на ризик. Знайте жизнь у нас одна. Зделайте ее счастливой!

Аня Исаева, 6-А

цікавих спецкурсів. У нас була можливість освоїти азі професійної діяльності, отримати практичні навики формування і редактування журналістських матеріалів. Мені дуже сподобалося, ніколи не забуду ту творчу і дружню атмосферу, яка мене оточувала цілих 3 місяці. Хто ще не випро-

бував свої сили і хоче стати журналістом, обов'язково приходить в Школу молодого журналіста! Сподівається, тебе та-кож чекатиме успіх. Дякую за цю чудову путівку у майбутнє! Тож, вперше друже, якщо тоби подобається журналістика . ДО БОЮ!

Спасибо, что конца урокам нет...

«Одним из самых главных достоинств нашей школы является то, что мы имеем возможность заниматься у высоко квалифицированных учителей, которые обладают не только высоким уровнем знаний и огромным опытом, но и богатым внутренним миром. Таким образом, помимо стандартной школьной программы они преподают нам бесценные уроки жизни и не дают погрязнуть в бесконечной суete «серых» будней и повседневности». «Есть на свете замечательная и очень почтная профессия – учитель. Им способен стать не каждый. Учитель не просто вкладывает знания в головы учеников, а исподволь учит жить по справедливым законам жизни, это мудрый и незаменимый друг, способный понять и помочь.. Школа – это путевка в жизнь, в наше будущее. Здесь нас учат всему: петь и рисовать, грамотно писать, решать сложные задачи. На каждом уроке мы узнаем много нового и становимся еще любознательнее. В нашей школе работают добрые и справедливые учителя. Благодаря им мы учимся видеть в людях прекрасное.

И зажигают сотни радуг!

В глазах
притихших ребят,
Учителя... Открытый радость,
Как солнце дарят нам они.

«Кто мой любимый учитель в школе?! На этот вопрос мне трудно ответить. Каждый учитель – талант, загадка, мудрец. Благодаря учителям нашей школы учебный день проходит быстро, но в то же время плодотворно. Напряженная работа на уроках, дает всё больше и больше знаний.

И мне этот факт, очень нравится!

Диана Макарова, 10-Б

УРА МЫ В ПИТЕРЕ!

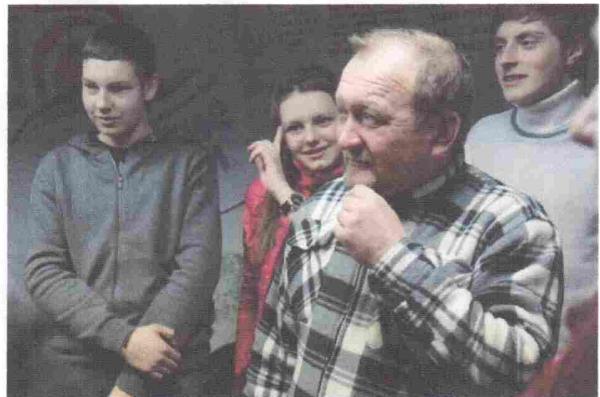

Став победителями конкурса творческих работ, проведенного в рамках фестиваля детских и молодежных СМИ Украины в Донбассе "Жми на REcord", наша редакция школьной газеты "Piril's Home" в составе: куратора Пришпетливого Г.Н., главного редактора Макаровой Дианы (10-Б класс), фотографа Котелевец Дианы (11-А класс), была награждена Сертификатом на бесплатное участие в XXI межрегиональном молодежном медиа-форуме "Ф

окус" в г. Ростове-на-Дону! С тех пор мы начали путешествовать по различным фестиваям! С первой минуты нашей поездки, я поняла, что мы

попали в нужное место. Программа фестиваля вклю-

чила практическую и теоретическую часть. Участники учились снимать сюжеты, писать заметки, брать интервью, делать репортажи.

Все участники фестиваля получили свидетельства о прохождении мастер-классов и именные Сертификаты. И медалями.

Мы очень благодарны, что нашу делегацию пригла-

сил руководитель Телецентра "Гости из будущего" Андрей Владимирович Титов поучаствовать в Кингисеппе на фестивале юношеских и молодежных СМИ "Пробный шар". И напоследок: "— "ПРОБНЫЙ ШАР — крут!"

Диана Макарова, 10-Б

ХОББИ

У різних людей різні захоплення — малювання, комп'ютерні ігри, співи, танці та інше. Для мене теж знайшлося хобі — це співи. Я часто поринаю в цей казковий світ вдома, на вулиці, та в інших містах. Я мрію про кар'єру співачки. Так, для цього потрібно багато працювати, мати гарний голос, великий досвід, багато співати. Я готова до цього. Тому мама записала мене у церковний хор. Тепер я із задоволенням співаю в ньому. Іноді наші виступи показують по телебаченню.

З кожним уроком я співаю дедалі краще та дзвінкіше. Мені це до вподоби і моїй родині також. Ми часто виступаємо з Архієрейським хором. Коли вони виспівують пісні, ми зливаємося з ними і майстерно співаємо. Нами дуже пишається наша вчителька і Свято-Покровський собор, саме там я співаю у хорі.

Крім того, ми граємо у різних п'єсах і казках, які проходять у нашій церкві. Майже завжди ці вистави за притчами та біблейськими історіями. Це дуже цікаво.

А ще я люблю малювати. Поринати у чарівний світ художнього мистецтва. Коли я малюю, я вкладаю часточку своєї душі у свої картини. Я люблю малювати природу, тому на

більшості моїх картин зображені саме вона. Своїм талантом я допомагаю школі. Як? Дуже просто. Я малюю газети до різних свят і їх вішають у нашему класі та у холі школи. У різних конкурсах, де змагаються між собою учні нашої паралелі, я теж беру участь, малюю плашки. І нашему класу за це підвищують бал. Від цього у нас більше шансів на перемогу.

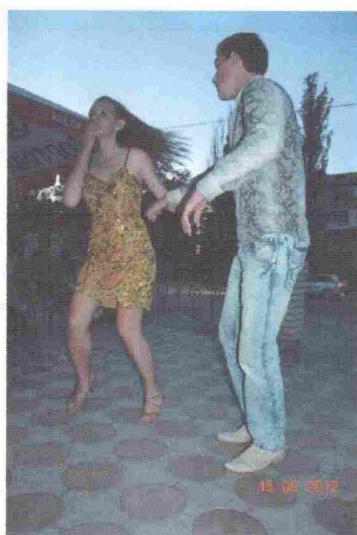
Любовь Остах, 6-В

Танец в моей жизни

Я хотела бы рассказать вам о моем давнем увлечении.

С детства я начала заниматься хореографией, в школьном кружке "Линия". Я никогда не блистала своими хореографическими данными, но я всегда пыталась быть первой. И у меня не плохо получалось. Мне было больно садиться на шпагат, но я сидилась. Я не могла поймать ритм, но я ловила его. Именно своим упорством я добивалась успехов. И все потому, что я хотела танцевать. Когда включали музыку, я не могла стоять на месте: какая-то неводом

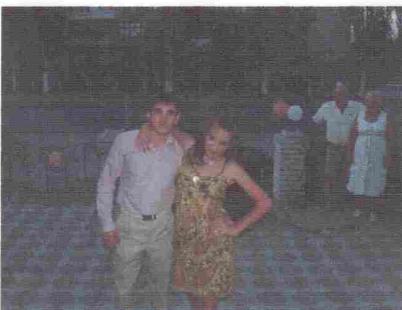
На фотоМакарова Диана

ая сила подталкивала меня двигаться, и я хотела научиться делать это красиво. Когда я танцую, я влюбляюсь в движения, которые я делаю, влюбляюсь в музыку, под которую я двигаюсь. Я попадаю в свою сказку, которую уже никогда не захочу потерять. Танец становится просто необходимой потребностью в твоей жизни. Это не передаваемые ощущения, когда ты выходишь на сцену. Множество лиц смотрят на тебя с каким-то любопытством и вопросом в глазах «Ну и что?», а после этого танец дарит тебе незабываемые эмоции, когда ты видишь, что зритель смотрит на тебя заинтригован, ты постепенно передаешь ему свою энергику, и он начинает двигаться в такт музыки вместе с тобой. Ты даришь каждому зрителю частичку

своего танца. Это незабываемое впечатление! Ты понимаешь, что никогда не сможешь отказаться от этого, ведь каждое твоё движение наполняет тебя какой-то радостью, все проблемы забываются, и ты остаешься один на один с музыкой. Вот так один на один танцор и музыка начинают работать вместе, и рождается шедевр, рождается танец. Каждое выступление, каждый ритм, каждое движение дает танцору стимул к дальнейшему развитию, стимул к жизни.

На фотоМакарова Диана

Танец есть стимул и моей жизни и жизни моих девочек из группы нам всем кажется, что мы будем танцевать всегда, и никогда не закончится наша сказочная история... По крайней мере нам бы так хотелось. Ведь, танец это маленькая модель жизни в несколько минут, со своими эмоциями и переживаниями.

Чарівний світ танцю

Різним людям подобаються різні речі, тому у різних людей різні хобі - хтось грає на музичних інструментах, інші грають в теніс, займаються плаванням. А ми хочемо розповісти про двох дівчат 7-Б класу, які мають одне хобі – танці. **Беженар Таня** відвідує театр танцю «New style», а **Желтобрюхова Валерія** займається східними танцями.

Обидві дівчинки приймають участь в змаганнях, їздять на

чемпіонати, займають призові місця. Таня цього року йде на «Чемпіонат світу з хіп-хопу». А Валерія – на «Чемпіонат України по Східним танцям» у Ялту. На сьогоднішній день Валерія має 24 медалі за сольні виступи, та 15 кубків за групові виступи. Минулого року на чемпіонаті вона зайніяла три перших місця, одне третє місце, одне

п'яте місце. Дівчата кажуть, що займаючись танцями, людина почуває себе набагато краще, виглядає краще, стає стрункішою та сильнішою, не хворіє. Дівчата радять знай-

Мне нравится, что...

«...каждый день в школе нас встречают учителя, готовые отдать своим ученикам опыт и знания. Хочется сказать им огромное «Спасибо» за справедливость, искренность, теплоту и понимание!

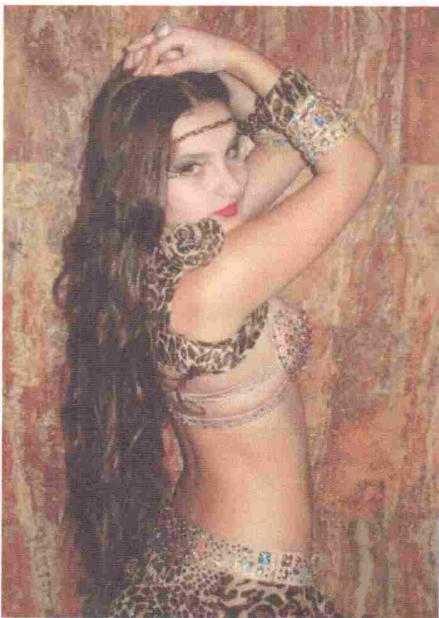
.....в школе поддерживается чистота и уют, из столовой пахнет хрустящими булочками.

«...очень удобно организован учебный процесс в нашей школе. Хорошо составлено расписание звонков и уроков. Есть две большие перемены, во время которых можно отдохнуть, сходить в столовую, поболтать с друзьями или повторить материал перед трудной контрольной..»

«...в рекреации школы создана галерея «Олимп знаний», где помещены фотографии и рассказано о достижениях лучших учеников школы. Каждый присутствующий, включая гостей школы, понимает – нам есть чем гордиться!»

«...в нашей школе каждый год традиционно проводится Вечер встречи выпускников. Это прекрасно, так как под одной крышей собираются бывшие ученики разных выпусков и учителя. Они вспоминают школьные годы, интересные случаи из своей «классной» летописи, и всем очень тепло и весело. Я скоро заканчиваю свою школьную историю, и меня согревает мысль, что благодаря таким Вечерам школа никогда не уйдёт из моей жизни!»

ти всім хобі до душі і отримувати від цього задоволення.

учителя нашей школы, под руководством психолога, проводят с нами профориентационные занятия, помогая разобраться в склонности своей личность к определённым интересам, тем самым определиться с выбором будущей профессии»

«...в нашей школе во внеурочное время работают кружки различной направленности. Лично я посещаю спортивные секции – танцы!

Мне нравится, что... Вообще учусь в гимназии

№ 107! И у нас есть таланты!

Диана Макарова, 10-Б

А как ты провел каникулы?

Божко Олександра, 1-А клас

1. Як ти провела зимові канікули?

Дивилася мультфільми, малювала, писала.

2. Хто у вашій сім'ї прикрашав ялинку?

Я, мій братик і мама.

3. А як зустріла Новий рік?

Дуже весело, ми дивились салюти

4. Що тобі подарував Дід Мороз?

Настільну гру, де фішками ходять

5. Чи сумувала за школою?

Сумувала за друзями

Кобзар Микита, 2-В клас

1. Чим займався на канікулах?

Ходив з батьками у гості

2. Що казкового з тобою трапилось?

Нічого!

3. Як вітав друзів з Новим роком?

Словами, в останній день занять перед канікулами.

4. Сумував за школою? (чому?)

Так, за уроками фізкультури.

5. З яким настроєм пішов до школи у перший день після канікул?

З гарним, бо зустрів багато своїх друзів. З ними можна гуляти на перервах і у групі по-

Макарова Діана, 10-Б клас

1. Як провела зимові канікули?

Краще не буває

2. Як почався 2013 рік?

2013 рік почався зі сміху та веселощів, танцями та співами

3. Що нового з тобою вже трапилось у цьому році?

Подолала свій страх перед святковими салютами.

4. З ким святкувала Новий рік?

Спочатку з родиною, а потім з друзями

5. Чи дотримувався якихось новорічних традицій? (яких саме і чому)

Сідаємо всі до столу та бажаємо один одному багато побажань !

Ісаєва Ганна 6-А

1. Чим займалася на канікулах?

Була в селі у своєї тітки

2. Чи траплялося що з тобою під час канікул?

Я захворіла=)

3. Як вітала друзів з Новим роком?

Я вийшла на вулицю погуляти і ми вирішили піти до кафе.

4. Сумувала за школою? (чому?)

Звичайно! Дуже сумувала за друзями

5. З яким настроєм пішла до школи у перший день після канікул?

Я ще не ходжу до школи, бо хворію =(((

Котелевець Діана, 11-А

1. Як провела зимові канікули?

Канікули були відмінними, але, на жаль, вельми короткими. Ще б тиждень...

2. Як почався 2013 рік?

Рік почався дуже насичено та весело. Свята, посиденьки з друзями і близькими.

3. Що нового з тобою вже трапилося у цьому році?

У цьому році помирилася зі своєю близькою подругою, з якою не спілкувалася півроку. У Новорічну ніч дива трапляються.

4. З ким святкувала Новий рік?

Спочатку з родиною, а потім з друзями

5. Чи дотримувалася якихось

новорічних традицій? (яких саме і чому)

З року в рік загадую бажання під бій курантів. Завжди сподіваюся на диво. Для мене це стало традицією вже.

6. Чого побажаєш друзям у цьому році?

Удачі, успіхів у всіх починаннях, креативу, незабутніх емоцій, побільше посмішок, здоров'я, щастя, а найголовніше справжньої любові!

7. Чого побажаєш друзям у цьому році?

Здійснення бажань, та всього найкращого!

До Нового року - рясний сніг,

Щастя і радості, дзвінкого сміху,

Світлих хвилин і днинок золотих,

Та й келихів - аж ніяк не пустих.

Під дзвін келихів, бій курантів

І ялинкових грілянд мерехтіння

Бажаю щастя і здоров'я

І хай збуваються бажання!

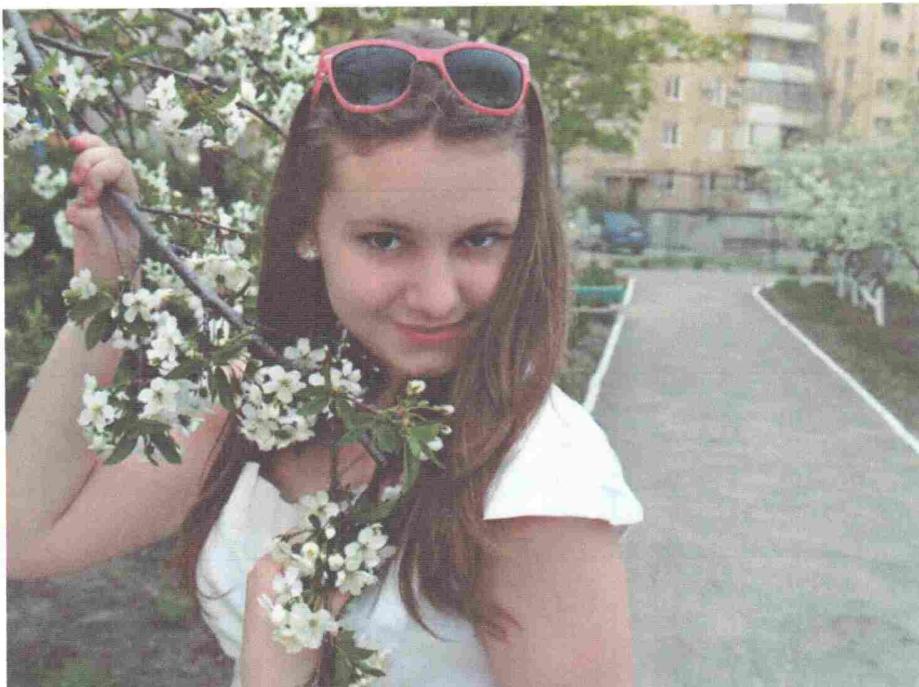
Інтерв'ю готовили:
Людмила Володимирівна,
Діана Макарова

Мечты...

Поговорим о мечтах. Что такое мечты? Я думаю для каждого есть свое определение - что такое мечты. Я попробую дать что-то свое, добавить что-то от себя.

Мне кажется, что мечты это то, чем живет человек, то, что дает ему полноценную, полную событиями, радостями и огорчениями, может быть, жизнь. Мечты помогают жизни ту жизнь, которую человек хочет жить. Мечта эта то, что позволяет совершенствоваться

человеку, совершенствоваться внутренне, физически, духовно, умственно. Мечта помогает сделать человека более целеустремленным, более жизнерадостным. И, конечно, мечта - это двигатель любви. Если есть любовь, значит, есть мечта. Если есть мечта, значит, есть любовь. Одно без другого существовать не может.

Мечты... Мечты...

*Я там летаю.
Я там парю средь облаков.*

Мечты... Мечты...

*Я забываю,
Что нет на свете веших снов.*

Мечты... Мечты...

*Я там любима
И мне не нужен белый свет.*

А чи вірю я в що-небудь? У що? Напевно у мрію!

Знаю одне: Мрії стають реальністю, коли думки перетворюються в дії.

Ясно тільки одне - я не люблю того чого явно не бачу але бачу тільки мрію і то в снах. Вона має властивість збуватися, тільки в тому випадку якщо прагне, якщо робити все для її досягнення. Якщо ставити мету відповідно до мрією.

Потрібно ставити вище планки ніж ти можеш, тоді буде стимул йти вперед! Як часто ми мріємо. Ми мріємо в дитинстві, про прості речі. Мріємо в юності. Ми продовжуємо мріяти ... от тільки мрію часто називаємо вже не мрією, а метою. Ми прагнемо до мрії, але ми звикаємо з дитинства, що мрія, це щось не, подорослішавши, ми мріємо про більш реальні речі ... от тільки й саме слово «mrія» ми

міняємо на більш доступне «мета».

Що б наша мрія здійснилася (що б досягти мети) нам доводиться йти на багато що. Ми жертвуємо своїми багатьма почуттями. Нам доводиться переступати через людей, і що найважче через совість (переступати через себе).

Кажуть «мета виправдовує засоби». А чи так це? Невже варто для досягнення мети, для того, що б мрія збулася «зубити» мрії інших?

Можливо, ми саме коли дорослішаємо міняємо слово «mrія» на слово «мета» ... що б «душі» (якщо вона існує) було спокійніше ... адже ми звикли з дитинства що мрія - це прекрасне ...

Диана Макарова, 10-Б

Наше творчество

Подвиг

Полевой госпиталь.
Толпа ребят.
Здесь лежит на койке
солдат.
Весь его взвод склонился
над ним.
А он и не помнит, что
совершил.
Имени своего не узнал.
Даже друзей боевых не
признал.
Он и не знает, что дома
жена
Плачет над похоронкой
одна.
Совсем не помнит, как
прежде жил.
Даже село родное забыл.
Но хорошо, что не пом-
нит того,
Как тогда пуля задела
его.

Каждое "болезненное" воспоминание
хранит в себе мой незатейливый стих.
это разбито-склеенного сердца пережива-
ние
о тех временах, когда делили мир на двоих
я рисовала в голове интереснейшие карти-
ны
перед глазами они пролетали, как миражи
втайне надеялась, что не пройдешь ты
мимо
прочитав стихи - страницы моей души.

Диана Котелевец, 11-А

Утром вручают орден
ему.
Он же бессмысленно
смотрит в толпу.
Нет, он не помнит, как
первый встал,
Как роту в атаку смело
поднял.
Все вокруг знают пар-
нишку в лицо.
Ему улыбаются, зовут –
молодцом.
А парню становится гру-
стно подчас,
Что он не помнит, как
родину спас.
Время летит, и война уж
прошла.
Дочка его нянчит внучку,
сама.
Жаль, что не помню те-
бя я, прадед.
Два годика мне, а тебя
уже нет.
Но, хотя память твоя и
слаба,
Помним твой подвиг. Я и
страна.
И поколения следом за
мной
С гордостью скажут
«Наши прадед – герой!»

Посвящается дорогому
прадеду Василию..

Макарова Диана, 10-Б

У каждого в жизни
должен быть че-
ловек.
за которым ты че-
рез зной, и выногу, и
через дождь.
ради которого пе-
реплышесть ты хоть
сотни рек
которого ты все-
гда, очень верно,
ждешь.

у каждого в жизни
должен быть че-
ловек.

во имя которого хоте-
лось бы творить чуде-
са.
для него очень хочется
летом придумать снег.
не используя книги, как
"сделай сам"
у каждого в жизни дол-
жен быть человек
для которого будешь
живеть и дарить улыбки.
которого нужно ис-
кать, и правда ведь,
сотни лет
совершая при этом
многочисленные ошиб-
ки.

у каждого в жизни дол-
жен быть человек.
за которым пойдешь
без волненья - куда
угодно.
тот, с которым за ру-
ки держаться - навек.
и по жизни, как дети,
идти беззаботно.

у каждого в жизни дол-
жен быть человек.

Диана Котелевец,
11-А

Память
Страшная память.
Горькая память.
Как бы забыть это все
поскорей?
Нет, не забудем!
Нет, не оставим!
Чести защитников на-
ших земель!
Каждый осколок!
Каждую пулю!
Что не давала фаши-
стам пройти!
Каждого парня,
Или девчонку!
Что захоронены в не-
драх земли!
Все эти слёзы

В глазах материнских,
Что орошили бок хлад-
ный камней.
Всех этих женщин,
Горем сражённых,
Что не дождались до-
мой сыновей.
Страшная память.
Горькая память.
Вечен в истории подвиг
тех дней.
Нет, не забудем!
Нет, не оставим!
Память, о тех кого нет
уж теперь.

Макарова Диана, 10-Б